

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ТА ПІДТРИМКА ЛОГІСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Світовий досвід розвинених країн переконливо довів, що лідерство у конкурентній боротьбі отримують ті суб'єкти господарювання, які володіють методами логістики як системи раціональних та узгоджених дій при управлінні матеріальними потоками від сировинного джерела до кінцевого споживача. Матеріальні потоки в економічній системі складаються як результат дій багатьох учасників, кожен з яких переслідує власну мету, але якщо вони зможуть погодити і раціоналізувати свою діяльність, то всі вони зможуть отримати економічні вигоди. Логістична діяльність також суттєво впливає і на розвиток ринкових відносин в країні, що має прояв у підвищенні конкуренції та сервісу, зниженні витрат на товарний рух, раціональному використанні ресурсів, ефективному функціонуванні виробничої інфраструктури.

Актуальність логістичної діяльності, її адекватність до існуючих виробничих відносин обумовлена тим, що в Україні ринок логістичних послуг посідає стадію активного розвитку, збільшується кількість компаній, що надають такі послуги, підвищується їх технічне оснащення, зростає кількість і кваліфікація персоналу. Розвитку логістичної діяльності як на всьому пострадянському просторі, так і в Україні сприяла ліквідація централізованого адміністративного розподілу ресурсів [1]. Реалізація сучасної концепції логістики забезпечує підвищення конкурентоспроможності підприємств за рахунок створення умов, щоб матеріали і товари могли долати простір і час

Теоретичні і прикладні аспекти логістичної діяльності і необхідності її підтримки з боку держави досліджувались у наукових працях іноземних вчених і спеціалістів, зокрема Джонсона Д., Вуда Д., Вордлоу Д., Ліндерса М., Ламберта Д. і таких російських та українських провідних вчених, як Анікін Б., Гордон М., Голюков Є, Гаджинський А, Міротін Л., Окландер М., Кальченко А. та інших. Водночас проблема розвитку логістичної діяльності та її підтримки з боку держави потребує подальшого вивчення і дослідження.

Логістичну діяльність можна визначити як процес планування, управління і контролю ефективного, з точки зору зниження витрат, потоку запасів сировини, матеріалів, незавершеного виробництва, готової продукції, послуг і відповідної інформації, який починається з місця виникнення цього потоку до місця його споживання з метою повного задоволення запитів споживачів. Практика свідчить, що логістична діяльність дозволяє економити 15-20 % витрат, які пов'язані з виробництвом і доставкою товарів споживачам, тому логістику в сполученні і з маркетингом і менеджментом справедливо називають найважливішим чинником економії часу і витрат [2]. Значущість логістичної діяльності в сучасній ринковій економіці підкреслює і той факт, що загальний оборот європейського ринку логістичних послуг становить більше 600 млрд. євро. [3].

Тенденції розвитку логістичної діяльності залежать від стану і характеру змін, що відбуваються в економіці на внутрішньому і зовнішньому рівнях, до яких можна віднести глобалізацію економіки, зростання обсягу операцій, зростання вимог безпеки у ланцюгу поставок, збільшенням витрат на персонал. В таких умовах велике значення для розвитку логістичної діяльності набуває необхідність державної підтримки. Держава зацікавлена, щоб механізми логістики раціонально використовувались усіма підприємствами, що, в свою чергу, дозволить успішно вирішувати різноманітні завдання соціально-економічного розвитку[4]. . Забезпечення масштабної узгодженості заходів як підприємницьких структур, так і органів державної влади різних рівнів призведе до зниження рівня витрат у масштабі всієї країни, що відповідає інтересам споживачів і є реальним кроком у підвищенні

конкурентоспроможності товарів і послуг, що сприяє успішному функціонуванню національної економіки.

До сучасних проблем логістичної діяльності в Україні слід віднести: нераціональний розвиток систем розподілу товарів і послуг, відсталість транспортної інфраструктури, нерозвиненість сучасних систем електронних комунікацій, низький рівень розвитку складського господарства, механізації та автоматизації складських послуг, недостатній обсяг і рівень кадрової підготовки. Тому виникає об'єктивна і нагальна потреба в координаційних функціях з боку органів державного управління, а також у виконанні ними функцій науково-методичного і регулятивного характеру.

Участь державних органів управління в підтримці логістичної діяльності має відбуватися через використання фінансово-кредитних важелів, реалізацію координаційних функцій, виконанні цільових програм з метою сприяння підвищенню ефективності і ролі логістичних структур, економічній зацікавленості у розширенні та інтенсифікації послуг, що надаються, забезпечення економії фінансових та матеріальних ресурсів.

Організація державного регулювання і підтримки логістичної діяльності повинна забезпечити: розробку і реалізацію державної політики розвитку процесів руху товарів; регулювання формування і функціонування інфраструктури товарних ринків на основі використання методів стратегічного, опосередкованого та індикативного планування; координацію процесів руху товарів і діяльності суб'єктів виробництва по організації та здійсненню товарного руху. Державні органи управління мають також здійснювати аналіз та прогнозування товарних ринків, підтримувати розвиток логістичних структур для обслуговування виробництва і торгівлі та підвищення ефективності.

Слід зауважити, що регулювання та підтримка логістичної діяльності з боку державних органів влади має переваги та вигоди для національної економіки в цілому. По-перше, підвищення конкурентоспроможності економіки за рахунок створення сучасної логістичної діяльності, яка забезпечує комплексну логістику постачання центрів виробництва, оптимізацію складських запасів і вивільнення фінансових ресурсів, комплексну логістику розподілу товарів від центрів виробництва до центрів споживання. По-друге, зниження частки сукупних витрат на просування товарів і вантажів; зниження рівня інфляції за рахунок зменшення логістичних витрат; підвищення інвестиційної привабливості проектів по розташуванню виробництв на території України.

Таким чином, формування державної підтримки логістичної діяльності потребує відповідної законодавчої діяльності, державного інфраструктурного планування, створення льотних умов для інвестування в інфраструктуру логістичних центрів, створення відповідної нормативно-правової бази, що регулює їх діяльність, спрощення прийняття рішень щодо будівництва транспортно-складських об'єктів тощо

В результаті заходи державного регулювання і підтримки логістичної діяльності забезпечать підвищення ефективності функціонування споживчих ринків, обумовлять все більшу доступність товарів за рахунок зниження цін, сприятимуть зростанню рівня та якості життя населення України.

Література

1. Гаджинский А.М. Основы логистики: Учебное пособие. - М.: Маркетинг, 1996.
2. Рынок и логистика / Под ред. М.П. Гордона. - М.: Экономика, 1993. - 143 с.
3. Окландер М.А. Контуры экономической логистики. - К.: Наук. думка, 2000.
4. Гордон М.П. Государственное регулирование логистики. // РИСК. №1, 1999